

"Herren använder oss som facklor"

Guds barn. Bärare av den enda flamma som kan lysa upp människornas jordiska vägar, av den enda strålgans i vilket det aldrig kommer att finnas mörker, dunkel eller skuggor. Herren använder oss som facklor, för att detta ljus skall lysa upp ... Det hänger på oss att se till att många människor inte blir kvar i mörkret, utan går längs stigar som leder till det eviga livet. (Smedjan, nr. 1)

14 december

Jesus Christus, Deus Homo, Jesus Kristus, Gud och människa. Detta är en av de *magnalia Dei*, Guds stora gärningar, som vi måste meditera över och för vilken vi måste vara tacksamma gentemot vår Herre som har kommit för att föra *fred på jorden åt dem han har utvalt*. Åt alla människor som vill förena sina viljor med Guds goda vilja: inte bara åt de rika, och heller inte bara åt de fattiga! Åt alla människor, åt alla bröder! För vi är alla bröder i Jesus, Guds barn, Kristi bröder: hans moder är vår moder.

Det finns bara en ras på jorden: Guds barns ras. Vi måste alla tala samma språk, det som vår Fader i himlen lär oss: det språk som är Jesu dialog med Fadern, det språk som man talar med hjärtat och med huvudet, det som ni

just nu använder i er bön. Det språk kontemplativa människor talar, människor som är andliga för att de har upptäckt att de är Guds barn. Det är ett språk som tar sig uttryck i tusentals viljeakter, i klara ljus som upplyser förståndet, i vårt hjärtas ingivelser, i föresatser att leva ett hederligt liv, fullt av godhet, glädje och frid. (När Kristus går förbi, nr. 13)

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/dailytext/herren-anvander-oss-som-facklor/>
(2026-04-02)